

- 1) en konvention om minimumstandarder og højere standarder,
- 2) en konvention om minimumstandarder og en henstilling om højere standarder,
- 3) en konvention om minimumstandarder alene og
- 4) en henstilling alene.

Komitéen vedtog imidlertid at diskutere sagen på basis af den tekst, der var udarbejdet af Bureauet, således at man senere vendte tilbage til spørgsmålet om formen for det internationale dokument. Under de videre forhandlinger blev det imidlertid klart, at der ikke var levnet komitéen tid til både at diskutere minimumstandarder og højere standarder, og det blev derfor besluttet at anbefale plenarforsamlingen at beskæftige sig særskilt med de 2 emner, minimumstandarder og højere standarder. Det vedtoges endvidere, at komitéen i dens videre arbejde vedrørende minimumstandarder alene kunne beskæftige sig med hovedprincipperne herfor, medens alle detailspørgsmål måtte lægges til side. Ved den videre behandling i komitéen af den således foreliggende opgave blev der indgivet mere end 100 ændringsforslag, som gav anledning til omfattende diskussion. Nævnes skal det således, at spørgsmålet om at sidestille en frivillig forsikring med en egentlig tvungen forsikring blev et af debattens hovedpunkter. Dette spørgsmål blev forud for konferencen behandlet ret indgående af Arbejdsbureauet, og da spørgsmålet var aktuelt for Danmarks vedkommende, hvor en betydelig del af socialforsikringen er af frivillig karakter, havde man fra dansk side stillet et forslag herom. Den videre debat viste imidlertid, at problemerne ikke så meget vedrører en socialforsikring som den danske, der vel er frivillig, men som dog er undergivet lovregler og offentligt tilsyn med tilskud fra det offentlige, men at problemerne i høj grad vedrører den form for social sikkerhed, der udvikler sig indenfor den amerikanske industri. Her er forholdet det, at der i de kollektive overenskomster er tilsikret de beskæftigede en række sociale rettigheder, som i udstrækning og værdi ofte tåler sammenligning med egentlige socialforsikringsydelsér, men hvortil der ikke ydes tilskud fra det offentlige, ligesom det offentlige ikke har nogen indflydelse på ordningen.

Det andet spørgsmål, der særlig fortjener at nævnes, er, hvorvidt den internationale arbejdskonference skal beskæftige sig med spørgsmål, der vedrører selvstændige næringsdrivende såsom håndværkere, handlende o. s. v. Den moderne sociallovgivning udstrækker som bekendt de sociale rettigheder, således sygeforsikring, ulykkesforsikring o. s. v., til disse persongrupper, og i overensstemmelse hermed er disse persongrupper også omfattet af Arbejdsbureauets forslag. Fra arbejdsgiverside gjorde man gældende, at det lå udenfor arbejdskonferencens kompetence at beskæftige sig med disse personers forhold, da de ikke var repræsenteret, hverken af arbejdsgiverrepræsentanterne eller af arbejderrepræsentanterne.

Komitéen udarbejdede en rapport med tilhørende forslag til konklusion vedrørende minimumstandarder og 3 udkast til resolution, nemlig 1) en resolution om på dagsordenen for generalkonferencen i 1952 at optage spørgsmålet om minimumstandarder for social tryghed med henblik på en endelig vedtagelse af en konvention vedrørende dette emne; 2) en resolution om på dagsordenen for arbejdskonferencen i 1952 at optage spørgsmålet om „mål og højere standarder“ til en første diskussion; 3) en resolution, hvori styrelsesrådet anmodes om at overveje mulighederne for indkaldelse af en trisidet teknisk konference umiddelbart forud for arbejdskonferencen i 1952 til forberedelse af ovennævnte spørgsmål.

Under behandlingen i plenarforsamlingen blev komiteens forslag til konklusion vedrørende minimumstandarder vedtaget med 122 stemmer mod 23, ligesom der blev opnået flertal for de 3 resolutioner.